

Ở ĐÂY, KHÔNG CÓ VĂN ĐỆ
CHÂN TRÍ, CHỈ CÓ LỊCH SỬ
ĐƯỢC GIẢI LẠI TRUNG THỰC
SAU 5 NĂM TÌM TỎI TRONG
NHỮNG NÚI TÀI LIỆU

(Số 88)

— 24.000 dân sống cối lòn, nhô, trong ấy có 3000 dân
120 và 15.000 dân (10%)

— 10 đến 15 tần nhất nô.

Hình như cũng có cả vạn dặm sáu 160 của Nga.

Giá 1943.

Bản phác trình mà đoàn chính được trao dưới đây cho thấy rõ số phận đang chờ đợi DBP sau thất thắng

DBP sau thất thắng

nhưng với Việt Nam là mờ mịt trước hưng mạo không biết

Việt Nam.

Sự việc hiện tại hiện tên một cũn cũn và khép, dùi làm

chung 50 phần là mờ mịt và cho mỗi mươi năm

Việt Minh có khả năng hàn chép 35 phần mồi phản trước một

thời gian kéo dài 5 giờ vào thời thế tự thi phái hánh

và bộ lão hàn, thời hàn là liệt mít phản phần Trân Isabelle nha.

Và sau đó là tên Cogny ngày 3. Tái đây được

tặng tên Phai Trân Isabelle

và tên Phai Trân Isabelle

Trong những ngày cuối tháng tám năm hàn,

Pháp được bao bọc ngày nay gần kín giấy mực với 10

chiến hạm hàng vày bắt đầu có một cách đắc dùi là

tóm tắt

Nhưng không khác kỳ diệu trả

DBP bị đánh

nhưng không một ai nhận thấy

lòng hàn vày này

Tướng Navarre cũng nhận định như thế :

— Không có một nhà hàn quyền vày hay quân sự

nhưng không có một nhà hàn quyền vày hay quân

tướng là M. Trân Isabelle, tên mua của DBP là không

đóng vày mìn hàn, vày phòng hàn vày họa đều vói tôi

cảm tưởng về họa như thua.

Tôi thấy tôi khôn gõi ai phai lèu vày

vày không khôn gõi ai phai lèu vày

Ngày 20-8-70

Hồi ký lịch sử
vào thời kỳ
tân dân chống Pháp

NHẠC VÀO DÒNG QUÊ

(TIẾP THEO)

Nhìn theo ngay tay chí thày
đó là hòn cây số một mè
đất dời

— Phòng tuyến của họ
đãy. Mây đã trang nhung
mây mù bùi mà... lung lung nứa
thì có mè... «còn con»
núm.

— Sao không nghe tiếng
sóng? — Thị phải nghĩ chờ! Nhưng các
anh kia đâu? Và bài hát hát
nhé?

Còn anh ôi cá ngao
phòng tuyến. Để tôi già phản
nhà vua... Trước kia, nhà vua
minh phái nếp xé phia sau
nhà thương kia rìa muôn
lần lì kia làm.

Trong Sở Lòi vào những
thời bài hát phòng tuyến
thì bài hát chỉ có thể
đến nhà gaché.

Bao nhiêu cảm giác là lung
xám, cảm giác là lòn. Vừa
kinh ngạc, vừa kinh phục
nhé?

Một bài sau hòn 10 chiếu
về cái cảnh «mè» tràn lan một
viên mè, mè vền mè, mè

Tết ở đây đây đây...

Chúng sướng thái thi vì
chỗ nào không ngọt ngào mè
đang ở mè, mè, tuyếy. Thêm
một viên mè nữa.

Sợ rồi nỗi:

— Người ta cháo các anh
dậy!

Phát hái:

Nhưng chả báu lo thơ
nhà thời nòi?

— Không, tôi đã bao rằng
chúng tôi cầm cự ở đây 5
ngày rồi. Lúc đầu chúng nhà
đó dội kia. Cố lè bava này
người ta chờ về hành vien.

— Cố các anh?

— Chỗ nào không biết
thứ nòi nòi. Đặng Lê phái
đoàn về. Nhìn nó mà! Các
các quan nát di Chánh
cố phần u bão và giặc
hàng kia cho «anh» có thể
giáo tiếp nà, dà?

Chúng tôi như hồn kinh
ngạc. Phải làm hồn

— Năm & tien tuyen 5
ngày trước. Chắc các anh
một mè?

Cố a... Nhưng gặp

cánh anh đây tiếng tòi dà
khiến mọi phản hồi. Vậy các

anh hát cho chúng tôi nghe
với nhé?

— Ài! Tôi là chép từ với
nhé? Tôi là chép đang đưa giòn

với cái chết, cái cách anh

nhau như thế? Cho anh

Phúc đêp này!

— Là phải bài! Nhưng các
anh kia đâu? Và bài hát hát
nhé?

Còn anh ôi cá ngao
phòng tuyến. Để tôi già phản
nhà vua... Trước kia, nhà vua
minh phái nếp xé phia sau
nhà thương kia rìa muôn
lần lì kia làm.

Trong Sở Lòi vào những
thời bài hát phòng tuyến
thì bài hát chỉ có thể
đến nhà gaché.

Bao nhiêu cảm giác là lung
xám, cảm giác là lòn. Vừa
kinh ngạc, vừa kinh phục
nhé?

Một bài sau hòn 10 chiếu
về cái cảnh «mè» tràn lan một
viên mè, mè vền mè, mè

Tết ở đây đây đây...

Chúng sướng thái thi vì
chỗ nào không ngọt ngào mè
đang ở mè, mè, tuyếy. Thêm
một viên mè nữa.

Sợ rồi nỗi:

— Người ta cháo các anh
dậy!

Phát hái:

Nhưng chả báu lo thơ
nhà thời nòi?

— Không, tôi đã bao rằng
chúng tôi cầm cự ở đây 5
ngày rồi. Lúc đầu chúng nhà
đó dội kia. Cố lè bava này
người ta chờ về hành vien.

— Cố các anh?

— Chỗ nào không biết
thứ nòi nòi. Đặng Lê phái
đoàn về. Nhìn nó mà! Các
các quan nát di Chánh
cố phần u bão và giặc
hàng kia cho «anh» có thể
giáo tiếp nà, dà?

Chúng tôi như hồn kinh
ngạc. Phải làm hồn

— Năm & tien tuyen 5
ngày trước. Chắc các anh
một mè?

Cố a... Nhưng gặp

cánh anh đây tiếng tòi dà
khiến mọi phản hồi. Vậy các

của em Sinh viên
KHAI PHONG

tổng đội già B.N.P

THẾ THIỀN KHAO LUẬN

NGUYỄN TÙ QUANG

HÀNH ĐẠO

XIII.— TRÊN BƯỚNG LƯU ĐẤY : SÀI GÒN QUAN NHÂN VÀ HỒNG VÔ SƯ — LAO THÀNH — CÓ TIỀN MUA TIỀN CÔNG DƯỢC — CHỦ QUỐC TIỀN VÀ ĐẦY TỐ CỦA TIỀN!

(Tiếp theo)

— Còn tên của anh, của em
Hết tên, anh ngày em đi!

— Người giàu có trong hang khâm

Kết khôn khâm câu khôn mang

— Vai mang tú bô kêu kêu

Nói bấy giờ là chúng nghe rầm

Hay — Còn bao giờ là chúng

Hết em, còn tên của em

(Nguyễn Bình Khiêm)

vốn... vắn... vắn... vắn...

Trong truyện «Thủy hử định nghĩa», Kim Thành Thản

nhà bình và đồng ngày, ngay rát thì, tướng cản ghি

— Ông hãi hãi mèo

